

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **LORESA s. r. o., IČ 27913945**
se sídlem Na Manínách 1040/14, 170 00 Praha 7 – Holešovice
zastoupeného JUDr. Štěpánkou Mikovou, advokátkou
sídlím 28. října 1001/3, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlím Na Františku 1039/32, 110 00 Praha 1
zastoupeného prof. JUDr. Janem Křížem, CSc., advokátem
sídlím Rybná 9, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 8. 1. 2021, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti podané žalobcem s pořadovým číslem 50515 a vedené pod evidenčním číslem v žádosti 2002019964.

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8.1.2021, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce č. 50515, evidenční číslo 2002019964 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Štěpánky Mikové, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení usnesení žalovaného ze dne 8. 1. 2021, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o dotaci podané v rámci Výzvy 2 Programu podpory podnikatelů postižených celosvětovým šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID-nájemné Výzva 2“ (dále jen „usnesení“).

Žalobní body

2. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť není odůvodněno. Chybí tedy jakákoliv konkrétní úvaha žalovaného o tom, proč žalobce dle žalovaného nespadá do okruhu oprávněných žadatelů. Není patrné, co je předmětem podnikání žalobce, jakými živnostenskými oprávněními disponuje, co je fakticky předmětem jeho činnosti v dané provozovně, popřípadě k čemu je provozovna zkolaudovaná a tak podobně. Odůvodnění nebo konstatování žalovaného je aplikovatelné de facto na jakýkoli případ. Odkaz na bod 4.1 c) výzvy považuje také za nekonkrétní, když v tomto je uveden výčet celé řady typu provozoven, kdy dále není ani zřejmé, co chtěl žalovaný vyjádřit dodatkem „potraviny“, když tyto nejsou ve výčtu 4.1. c) výzvy. Žalovaný se nevypořádal ani s argumentací žalobce uvedenou ve vyjádření z 16. 12. 2021. Není tedy patrné, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, ani o jaké konkrétní právní ustanovení rozhodnutí opřel.
3. Žalobce dále namítá procesní vadu, žalovaný dle ní neměl řízení zastavit. Odkázal přitom na ustanovení § 66 odst. 1 správního řádu a vytýká žalovanému, že neuvedl, dle jakého zákonného ustanovení řízení zastavil. Důvody uvedené pod písmeny a), c), d), e), f) a g) nepřicházejí v úvahu a žalobci nejsou známy jiné zákonné důvody v této věci ve smyslu písmene h). Pokud jde o písmeno b), žalobce je přesvědčen, že podání dané žádosti bylo právně přípustné. Oprávněnost žádosti závisí na posouzení skutkových okolností, tj. povaze provozovny. Pokud tedy žalovaný dospěl k závěru, že žádosti nelze vyhovět, měl žádost zamítnout a nikoli řízení zastavit.
4. Žalobce dále namítá, že není patrné, jaké a zda vůbec provedl žalovaný důkazy. Pokud důkazy neprovedl, zatížil tím rozhodnutí závažnou procesní chybou.
5. Ve čtvrté žalobní námitce poukazuje na to, že se žalovaný nevypořádal s argumentací žalobce, že nespadá do okruhu oprávněných žadatelů, jelikož pro předmětnou provozovnu byl dne 10. 12. 2012 vydán kolaudační souhlas povolující změnu užívání na „rozšířené rychlé občerstvení“. Objekt tedy není zkolaudován jako prodejna, ale jako občerstvení. V předmětné provozovně se prodává káva, která je spojena s ochutnávkou cukrovinek. Z tohoto důvodu žalobce splňuje podmínky výzvy – viz. bod 4.1. c) (1. – „provozovny stravovacích služeb (restaurace, kavárny, bary, hostince, čajovny, atp.“). Žalobci tedy není zřejmé, proč jej žalovaný zařadil mezi neoprávněného žadatele, když oprávněnou osobou je.
6. V další námitce zdůraznil prodej cukrovinek v předmětné provozovně s tím, že usnesením vlády ČR z 26. října 2020, č. 1103 o přijetí krizového opatření, byl zakázán maloobchodní

prodej a prodej a poskytování služeb v provozovnách, s výjimkou mj. prodejen potravin. Cílem vlády tak bylo uzavřít maximální množství provozoven a ponechat otevřeny jen ty zcela nezbytné k uspokojování základních životních potřeb občanů. Vláda tak ze zákazu vyňala prodejny potravin, ale zcela jistě se tím měly na mysli ty prodejny potravin, které prodávají běžné jídlo, tj. jídlo ke každodenní konzumaci. Předmětná provozovna žalobce neprodává toto jídlo, není prodejnou potravin. Jedná se o zážitkový obchod pro turisty, jehož sortimentem je podávaná káva v kombinaci s netradičními (nevšedními) zábavnými cukrovinkami. Tomu odpovídá i celá stylizace prodejny do turistického formátu „Captain Candy“ (jelikož minimálně 98% zákazníků tvoří turisté, ať již zahraniční nebo vnitrostátní), tedy stylizace do námořní pirátské tematiky s truhlami, sudy, sítěmi atp., což žalobce doložil fotografiemi. Žalobce je nadále přesvědčen, že provozovna tohoto typu, byť jejím dílčím sortimentem jsou cukrovinky, nespadá a neměla spadat pod výjimku prodejen potravin, jak bylo zřejmě myšleno vládním opatřením.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Zdůraznil, že v případě žádosti o státní dotaci je nutné postupovat podle zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění (dále též „rozpočtová pravidla“), který je vůči správnímu řádu v postavení speciality a na který samotný článek 1.2 Výzvy odkazuje. O zastavení řízení tedy žalovaný rozhodl zcela v souladu s § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, neboť žalobce nespadal do okruhu oprávněných žadatelů vymezených v čl. 4.1 písm. c) Výzvy.
8. Konstatování žalovaného považuje za zcela dostatečné, neboť je z něj patrné, že žalobce nesplňuje citovanou podmínku výzvy, která stanovuje okruh oprávněných žadatelů, kterým byl státními orgány zakázán maloobchodní prodej zboží nebo poskytování služeb zákazníkům v provozovnách (potraviny)“. Důvodem zastavení byla skutečnost, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů, neboť prodejny potravin nebyly vládními opatřeními ke zmírnění epidemie koronaviru nijak dotčeny.
9. Pokud jde o námitku, že se žalovaný nevypořádal s argumentací žalobce v jeho vyjádření ze dne 16. 12. 2001, uvedl žalovaný, že výpisem ze systému z kompletních komunikací žalobce lze zjistit, že žalobce vložil své vyjádření do systému celkem 5x, vždy se stejným obsahem, které vždy obsahuje pouze vlastní neautentický výklad vládních usnesení, který rozprádá koncept „potravin běžných“ a „potravin nevšedních a zábavných“, s čímž se však žalovaných neztotožňuje. Dle žalovaného je nutné zohlednit, že krizová opatření vlády č. 1021, 1079 a 1103, na která odkazuje Výzva a která shodně stanovují zákaz maloobchodního prodeje a prodeje a poskytování služeb v provozovnách, stanovují výjimku z uvedeného zákazu s tím, že na prvním místě této výjimky stojí prodejny potravin. Sám žalobce uvádí, že v jeho provozovně byla prodávána káva a primárně cukrovinky. Není proto rozhodující, jak je provozovna kolaudována. Sám žalobce uvádí, že jde o zážitkový obchod pro turisty, jehož sortimentem je podávaná káva v kombinaci s netradičními, nevšedními a zábavnými cukrovinkami. Z krizových opatření vyplývá, že záměrem vlády bylo ponechat prodejny potravin v provozu bez ohledu na skladbu jejich sortimentu. Navíc žalobce považuje svůj sortiment za potraviny, avšak nikoli za běžné, určené ke každodenní konzumaci. Žalovaný navíc dokládá vyjádření ministerstva zemědělství ze dne 13. 5. 2021, č. j. MZE 29008/2021-18121, které rovněž uzavírá, že cukrovinky, oříšky, čokoláda a podobný sortiment, které prodává žalobce ve své provozovně, jsou ve smyslu potravinového práva potravinami. Vzhledem k tomu, že žádné

z vládních opatření nestanovilo, jaké potraviny se mohly nebo nemohly prodávat, je nutné uzavřít, že výjimka byla udělena plošně pro všechny prodejny potravin. Žalobce proto nebyl v důsledku vládních opatření povinen provozovnu uzavřít. Motivem uzavření provozovny mohla být právě skutečnost, že dle jeho slov 98% klientely tvořili turisté, kteří však v důsledku celosvětové pandemie logicky svou činnost utlumily. Avšak tento důvod nespadá pod výjimky uvedené ve výzvě.

Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhlásilo na základě usnesení vlády č. 550 z 18. 5. 2020, usnesení vlády č. 1037 z 14. 10. 2020 a v souladu s ustanovením § 14 až § 14q zákona o rozpočtových pravidlech výzvu „Výzva 2“ z programu „COVID-nájemné“ s tím, že podpora poskytnutá v rámci Výzvy 2 je určena na úhradu způsobilých výdajů okruhu oprávněných žadatelů – podnikatelů, nájemců na období od 1. 7. 2020 do 30. 9. 2020.
11. Žalobce podal dne 17. 11. 2020 ve smyslu této výzvy žádost o přidělení dotace, přičemž požadoval přiznání dotace za svoji provozovnu na adrese Karlova 168/7, 110 00 Praha 1 ve výši 675 000 Kč za období červenec až září 2020, kdy měl svoji provozovnu uzavřenou.
12. Dne 10. 12. 2020 byl žalobce elektronickou poštou vyzván k vysvětlení, proč žádá o dotaci na nájemné, když prodej jeho zboží nebyl nijak omezen, neboť se jedná o cukrovinky a čokoládové výrobky.
13. Na to žalobce reagoval odpovědí ze dne 18. 12. 2020, ve které uvedl, že pro provozovnu byl vydán kolaudační souhlas povolující změnu užívání na rozšířené rychlé občerstvení, že se v předmětné prodejně (provozovně) prodává káva, která je spojena s ochutnávkou cukrovinek. Zdůraznil, že opatřením byl zakázán maloobchodní prodej a prodej a poskytování služeb v provozovnách s výjimkou mj. prodejen potravin. Opatřením tak dle žalobce byly vyňaty ze zákazu ty prodejny potravin, které prodávají běžné jídlo, nikoli prodejna žalobce, která běžné jídlo neprodává, neboť se jedná o zážitkový obchod pro turisty, jehož sortimentem je prodávána káva v kombinaci s netradičními nevšedními zábavnými cukrovinkami. Tomu odpovídá, jak uvedl žalobce i v podané žalobě, jiná stylizace prodejny do turistického formátu.
14. Dne 8. 1. 2021 vydal žalovaný usnesení, kterým bylo rozhodnuto o tom, že se zastavuje řízení o žádosti o dotaci podané v rámci Výzvy 2 programu podpory podnikatelů postižených celosvětovým šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-COV-2 „COVID-nájemné Výzva 2“ z důvodu, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti a žádosti není možné vyhovět, protože žadatel nesplňuje podmínku dle bodu 4.1c) (Výzvy 2), která stanovuje okruh oprávněných žadatelů, kterým byl státními orgány zakázán maloobchodní prodej zboží nebo poskytování služeb zákazníkům v provozovnách (potraviny).

Jednání soudu

15. U jednání soudu účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích.
16. Soud u jednání provedl důkaz listinami a fotodokumentací předloženou žalobcem k podané žalobě. Neprovedl však navržený výslech žalobce, neboť jej, s ohledem na níže uvedený závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, považoval za nadbytečný.

Posouzení žaloby městským soudem

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, „s. ř. s.“). Přitom dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým zastavil řízení o žádosti žalobce o dotaci podané v rámci Výzvy 2 Programu podpory podnikatelů postižených celosvětovým šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID-nájemné Výzva 2“
19. Žalovaný řízení zastavil s odkazem na ustanovení § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel, podle kterého *„Poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti“*.
20. Z uvedeného je patrné, že žalovaný řízení nezastavil podle ustanovení § 66 správního řádu, jak se mylně domnívá žalobce, ale podle ustanovení § 14j rozpočtových pravidel. Zákon o rozpočtových pravidlech je vůči správnímu řádu v postavení speciality. Žalovaný tak správně při zastavení řízení vycházel z ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech, když i čl. 1 bod. 1.2. Výzvy 2 výslovně uvádí, že *„Podpora dle Výzvy 2 je poskytována na základě usnesení vlády č. 550 ze dne 18.5.2020, usnesení vlády č. 1037 ze dne 14.10.2020 a v souladu s ustanoveními § 14 až 14q zákona o rozpočtových pravidlech.“*
21. Soud proto neshledal důvodnou námitku žalobce o procesním pochybení žalovaného, kterým měl podle něj žádost zamítnout a nikoli řízení zastavit.
22. Žalobci lze dát ale za pravdu, že pokud žalovaný řízení zastavil i s odkazem na ustanovení správního řádu, bylo namístě, aby uvedl, o jaké konkrétní ustanovení se jedná. Pouhý odkaz *„v souladu s příslušnými ust. z.č.500/2004 Sb, správní řád, ve znění pozdějších předpisů,“* je i dle soudu zcela nedostatečný. Soud však v tomto pochybení neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, neboť je patrné, že žalovaný řízení zastavil podle § 14j odst. 4 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, přičemž toto ustanovení řádně ve výroku napadeného rozhodnutí konkretizoval.
23. Další žalobcovy námitky směřují proti nedostatečnému odůvodnění napadeného usnesení žalovaného, ze kterého je patrné, že důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci dle bodu 4.1 c) Výzvy 2.
24. Podle čl. 4.1 Výzvy 2 „Oprávněným žadatelem je takový žadatel, který splňuje všechny následující podmínky:
 - a) Je podnikatelem, fyzickou, nebo právnickou osobou, a vykonává podnikatelskou činnost na základě zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, nebo obdobným způsobem. Za oprávněného žadatele se pro účely Výzvy 2 nepovažuje podnikatel, který provozovnu pouze pronajímá a neprovozuje v ní maloobchod nebo poskytování služeb zákazníkům.
 - b) V rozhodném období užíval provozovnu, která není v jeho vlastnictví, na základě nájemní smlouvy uzavřené s pronajímatelem a účinné před datem 1. července 2020.

c) V důsledku přijatých mimořádných a krizových opatření uvedených ve Článku 2 této Výzvy 2, mu byl v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19 státními orgány zakázán nebo výrazně omezen maloobchodní prodej zboží nebo poskytování služeb zákazníkům v provozovnách a náleží do okruhu dotčených provozů obsažených v Záměru k pokračování Programu Ministerstva průmyslu a obchodu „COVID – NÁJEMNÉ“ - Výzva 2, který byl schválen usnesením vlády č. 1037 ze dne 14. října 2020, kterými jsou:

- Provozovny stravovacích služeb (restaurace, kavárny, bary, hostince, čajovny apod.)
- Hudební, taneční, herní a podobné společenské kluby a diskotéky
- Kina
- Kongresy a jiné vzdělávací akce, výstavy a veletrhy
- Komerčně provozovaná sportoviště ve vnitřních prostorech staveb (např. tělocvičny, hřiště, kluziště, kurty, ringy, herny bowlingu nebo kulečnicku, tréninková zařízení), posilovny a fitness centra
- Komerčně provozovaná umělá koupaliště (plavecké bazény, koupelové bazény, bazény pro kojence a batolata, brouzdaliště), wellness zařízení včetně saun, solárií a solných jeskyní, pokud se nejedná o poskytování zdravotních služeb poskytovatelem zdravotních služeb
- Zoologické zahrady
- Komerčně provozovaná muzea, galerie, výstavní prostory, hrady, zámky, hvězdárny, planetária a obdobné historické nebo kulturní objekty (s výjimkou divadel, která jsou předmětem COVID – Kultura)
- Zařízení poskytující služby osobám ve věku 6 až 18 let zaměřená na činnosti obdobné zájmovým vzděláváním podle § 2 vyhlášky č. 74/2005 Sb., jako jsou zejména zařízení poskytující zájmovou, výchovnou, rekreační nebo vzdělávací činnost včetně přípravy na vyučování
- Případně další dle bodu 2.2 Výzvy 2

d) Není spřízněnou osobou s pronajímatelem prostor provozovny. Nájemce a pronajímatel nesmí být pro účely čerpání podpory dle tohoto programu:

- osobami blízkými dle ust. § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,
- ve vztahu osoby ovládající a ovládané dle ust. § 74 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích,
- osobami jednajícími ve shodě dle ust. § 78 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích,
- ve vztahu, kdy jeden z nich vůči druhému uplatňuje podstatný vliv dle ust. § 22 odst. 5 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů,
- osobami, které jsou součástí jednoho konsolidačního celku dle ust. § 22 odst. 6 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

e) Není v prodlení s platbou žádných svých závazků vůči vybraným institucím a vůči poskytovatelům podpory z projektů spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, splatných do 30. června 2020. (Dohoda o splátkách nebo posečkání daně podle § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, nejsou stavem, kdy by byl žadatel o podporu v prodlení. Za nedoplatky se nepovažují opožděné platby daní či odvodů v souvislosti s šířením onemocnění COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-2 na základě liberačních balíčků Ministerstva financí či opatření Ministerstva práce a sociálních věcí).

- f) Žadatel dosud nevyčerpal podporu do maximální možné výše stanovené Dočasným rámcem Evropské komise na jednoho žadatele, viz bod 7.12. Výzvy 2.
25. Jak již soud výše uvedl, žalovaný důvod pro zastavení řízení spatřuje v tom, že žalobce nesplňuje podmínku 4.1. c) Výzvy 2. Žalovaný však v odůvodnění pouze uvedl, že „žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti a žádosti není možné vyhovět, protože žadatel nesplňuje podmínku dle bodu 4.1 c) (Výzvy 2), která stanovuje okruh oprávněných žadatelů, kterým byl státními orgány zakázán maloobchodní prodej zboží nebo poskytování služeb zákazníkům v provozovnách (potraviny).“
26. Z odůvodnění tedy nelze vůbec zjistit, jakou podmínku vymezenou v bodu 4.1. c) Výzvy 2 podle žalovaného žalobce nesplňuje. V závorce uvedený odkaz „(potraviny)“ je dle soudu jako důvod pro zamítnutí žádosti o vyplacení částky 650 000 Kč zcela nedostatečný a nejasný, neboť v bodě 4.1. c) žádný odkaz či podmínka vymezená jako „potraviny“ uvedena není.
27. Nelze odhlédnout ani od toho, že žalobce již ve vyjádření na výzvu žalovaného dne 18.12.2020 uvedl, že byl dne 10.12.2012 vydán kolaudační souhlas povolující změnu užívání na „rozšířené rychlé občerstvení“. Z napadeného rozhodnutí ale není patrné, jak se s touto informací žalovaný vypořádal.
28. V napadeném rozhodnutí není uveden ani odkaz na příslušná vládní nařízení. Je sice pravdou, že odkaz na nařízení je uveden ve výzvě, ale i zde je uveden pouze velmi obecně. Podstatné však je, že z napadeného rozhodnutí nelze vůbec zjistit, z jakých konkrétních ustanovení těchto vládních opatření žalovaný při zastavení řízení vycházel a jak se uvedená opatření projevila v napadeném usnesení.
29. Podle ustanovení § 14q odst. 1 se v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu.
30. Z citovaného ustanovení zákon o rozpočtových pravidlech tedy nevyplývá, že by se na rozhodnutí žalovaného nevztahovalo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu o náležitostech kladených na odůvodnění vydaného rozhodnutí správního orgánu. Podle tohoto ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Aby žalovaný vytyčeným požadavkům dostál, bylo nutné, aby přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč nelze provozovnu žalobce zařadit do skupiny - Provozovny stravovacích služeb (restaurace, kavárny, bary, hostince, čajovny apod.), což ale neučinil. Přitom mu již v době rozhodování bylo známo, že žalobce provozuje občerstvení, Pokud by žalovaný provedl důkaz např. živnostenským oprávněním žalobce, mohl zjistit, že žalobce má mimo jiné i oprávnění k provozování hostinské činnosti.
31. Žalobci je však nutné dát za pravdu i v tom, že z obsahu napadeného rozhodnutí nelze zjistit, zda a jaké důkazy žalovaný prováděl.
32. Soud považuje na tomto místě za nutné zdůraznit, že při přezkumu rozhodnutí správního orgánu nemůže dotvářet a domýšlet jeho odůvodnění. Tím by totiž zcela popřel svou roli přezkumného orgánu, jehož řízení je založeno na rovnosti účastníků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 9 As 87/2016 - 29). Nutno

připomenout, že právo na řádné odůvodnění rozhodnutí orgánů veřejné moci je součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99). Řádné odůvodnění rozhodnutí včetně vypořádání námitek a skutečností uváděných účastníkem je nezbytnou zárukou proti libovůli v rozhodování, která je neslučitelná s principem demokratického právního státu (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

33. Soud pro úplnost uvádí, že není přípustné, aby nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí byly odstraněny tím, že žalovaný důvody pro rozhodnutí uvede až ve vyjádření k podané žalobě, jako tomu bylo i v nyní projednávané věci. Proto soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí nemohl ke skutečnosti uvedeným ve vyjádření žalovaného k podané žalobě přihlédnout.
34. Závěrem soud připomíná, že přidělování dotací představuje podle setrvalé judikatury dobrodíní státu, kdy stát (potažmo konkrétní ministerstvo) má poměrně široké možnosti v tom, jak stanoví podmínky čerpání, tedy i jak vymezí okruh oprávněných žadatelů. Má také velký prostor pro správní uvážení. Přesto je nutné, aby toto uvážení bylo z vydaného rozhodnutí patrné a aby bylo z rozhodnutí také patrné, jak o splnění, resp. nesplnění konkrétní podmínky žalovaný uvažoval. Tato úvaha ale v napadeném rozhodnutí chybí. Městský soud proto dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
35. Soud považuje za nutné zdůraznit, že vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí ruší pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nemohl se zabývat věcí samou, neboť by svým rozhodnutím nahrazoval činnost správního orgánu. Tím, že soud rozhodnutí žalovaného z výše uvedených důvodů zrušil, nijak nepředjímá výsledek správního řízení, ve kterém žalovaný na základě zjištěného skutkového stavu o podané žádosti znovu rozhodne.

Závěr a náklady řízení

36. S ohledem na vše výše uvedené dospěl městský soud k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je právním názorem vysloveným Městským soudem v Praze v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží náhrada nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši celkem 3 000 Kč. Dále má žalobce právo na náhradu nákladů právního zastoupení advokátem za tři úkony ve věci (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast na jednání dne 11. 1. 2022) dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) téže vyhlášky]. K odměně za tři úkony právní služby soud připočetl paušální náhradu hotových výdajů zástupce žalobce ve výši 300 Kč za jeden úkon, tj. celkem částku 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce v řízení před městským soudem doložil, že je plátcem DPH, odměna se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2 142 Kč. Žalovaný je tak povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 11. ledna 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu